

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Socialudvalget
Christiansborg
1216 København K

Dato: 28. maj 2008
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2008-792-0540
Dok.: BBO40712

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 345 (Alm. del), som Folketingets Socialudvalg har stillet til justitsministeren den 23. april 2008.

Lene Espersen

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 345 fra Folketingets Socialudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 19. april 2008 fra L.D.L. vedr. konkret sag, jf. alm. del – bilag 212.”

Svar:

L.D.L. har i sin henvendelse til udvalget bl.a. anført, at moderen til hendes ægtefælles barn har et alkoholmisbrug. L.D.L. er derfor uforstående overfor en domstolsafgørelse, der fastslår, at den fælles forældremyndighed over barnet skal fortsætte, og at barnet skal have bopæl hos sin mor.

Justitsministeriet kan af principielle grunde ikke kommentere den konkrete sag, herunder rettens afgørelse om den fælles forældremyndighed og barnets bopæl.

Justitsministeriet kan mere generelt oplyse, at hensigten med forældreansvarsloven er at sikre, at alle afgørelser om forældremyndighed, barnets bopæl og samvær træffes med udgangspunkt i, hvad der er bedst for barnet.

Alle sager om forældremyndighed og barnets bopæl indledes i statsforvaltningen. Sagen oversendes til retten, hvis der ikke opnås enighed i statsforvaltningen, og en af forældrene ønsker, at sagen indbringes for retten.

Efter forældreansvarslovens § 8 gælder det klare udgangspunkt, at forældre har fælles forældremyndighed og at den fælles forældremyndighed fortsætter, selv om forældrene har ophævet samlivet.

Retten kan efter forældreansvarslovens § 11 kun ophæve den fælles forældremyndighed, hvis der foreligger tungtvejende grunde. Det skyldes, at barnets ret til begge sine forældre er et bærende element i forældreansvarsloven.

En afgørelse efter forældreansvarslovens § 11 skal altid træffes ud fra, hvad der er bedst for barnet, jf. forældreansvarslovens § 4. Retten vil således under sagen skulle sørge for at inddrage barnet, så dets perspektiv og eventuelle synspunkter kan komme til udtryk, jf. forældreansvarslovens § 34.

Ved vurderingen af forældremyndighedsspørgsmålet skal retten foretage en almindelig bevisvurdering af, om der er tungtvejende grunde til at ophæve den fælles forældremyndighed. Retten kan i den forbindelse beslutte at iværksætte en børnesagkyndig undersøgelse eller inddrage børnesagkyndige for på den måde at belyse forældrenes og barnets forhold.

Det kræves ikke efter forældreansvarslovens § 11, at der er enighed mellem forældrene om samtlige spørgsmål vedrørende barnet. Uenighed om enkelte væsentlige spørgsmål vedrørende barnet vil som udgangspunkt ikke kunne føre til en ophævelse af den fælles forældremyndighed, idet sådanne uoverensstemmelser må løses ved, at forældrene ved møder, herunder børnesagkyndig rådgivning eller konfliktmægling i statsforvaltningen, forsøger at få løst konflikten. En uenighed om barnets bopæl vil således i sig selv ikke være tilstrækkelig til, at den fælles forældremyndighed skal ophæves. I stedet kan retten træffe afgørelse om barnets bopæl efter § 17, stk. 1, i forældreansvarsloven.

Ophævelse af den fælles forældremyndighed vil kunne komme på tale, hvor den ene forælder har udøvet vold eller lignende mod den anden forælder, barnet eller andre i familien, idet voldsudøvelse kan påvirke familien som helhed i en sådan grad, at det ikke kan antages at være i barnets interesse, at der i disse situationer dømmes til fortsat fælles forældremyndighed.

Ligeledes kan det som udgangspunkt heller ikke anses for at være i barnets interesse, at der dømmes til fortsat fælles forældremyndighed, hvis en forælder er uegnet som forældremyndighedsindehaver. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis den pågældende forælder har et massivt misbrug eller en alvorlig psykisk lidelse, eller hvis der forligger andre omstændigheder, der gør forælderen uegnet til at deltage i væsentlige beslutninger vedrørende barnets liv.

Der kan også være tale om, at en forælder ikke er interesseret i at varetage omsorgen for barnet eller deltage i barnets liv, og at det derfor ikke kan anses for at være bedst for barnet, at der er fælles forældremyndighed.

Retten foretager altid en konkret vurdering i hver enkelt sag på baggrund af en inddragelse af barnet og dets perspektiv.

Efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1, 1. pkt., kan retten som ovenfor nævnt træffe afgørelse om, hvor barnet skal bo, hvis forældrene er uenige herom. Bestemmelsen giver forældre mulighed for at få en afgørelse i en tvist om barnets bopæl og samtidig bevare den fælles forældremyndighed.

Afgørelsen om barnets bopæl skal – som afgørelsen om forældremyndighed, jf. ovenfor – træffes efter, hvad der er bedst for barnet, jf. forældreansvarslovens § 4. Afgørelsen beror på en konkret og individuel vurdering af barnets forhold og de øvrige momenter i sagen. Retten vil således også under en sag om barnets bopæl skulle belyse barnets perspektiv, jf. forældreansvarslovens § 34, og sørge for, at der tages tilstrækkeligt hensyn til barnets egne synspunkter alt efter alder og modenhed. Retten kan i den forbindelse beslutte at iværksætte en børnesagkyndig undersøgelse eller afholde en samtale med barnet.